

Sygn. akt I CSK 196/13

POSTANOWIENIE

Dnia 15 stycznia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Iwona Koper

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie z powództwa Miasta W.
przeciwko C. P. W. Spółce z o.o. w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w W.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 15 stycznia 2014 r.,
skargi kasacyjnej strony powodowej
od postanowienia Sądu Okręgowego w W.
z dnia 4 października 2012 r.,

**uchyla zaskarżone postanowienie i pozostawia
rozstrzygnięcie o kosztach postępowania kasacyjnego Sądowi
Okręgowemu w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 29 lipca 2011 r. Sąd Rejonowy w W. oddalił powództwo Miasta W. o zasądzenie od strony pozwanej C. P. W. sp. z o.o. z siedzibą w W. kwoty 71.493,92 zł z odsetkami ustawowymi - tytułem odszkodowania za bezumowne korzystanie przez pozwaną spółkę z nieruchomości stanowiącej własność powoda oraz umorzył postępowanie w zakresie żądania zapłaty kwoty 6.924,05 zł i orzekł o kosztach procesu.

Miasto W. wniosło apelację od tego wyroku w części oddalającej powództwo. Ponieważ w toku postępowania międzyinstancyjnego, dnia 31 października 2011 r. została ogłoszona upadłość likwidacyjna pozwanej Spółki, Sąd Okręgowy w W., uznając, iż w sprawie ma zastosowanie art. 182¹ § 1 k.p.c. na jego podstawie postanowieniem z dnia 4 października 2012 r. uchylił wyrok Sądu Rejonowego i umorzył postępowanie w sprawie.

Miasto W. wniosło skargę kasacyjną od tego wyroku, w której zarzuciło naruszenie art. 386 § 3 k.p.c. skutkujące nieważnością postępowania wobec umorzenia postępowania z powołaniem się na przepis art. 182¹ § 1 k.p.c., który w dacie orzekania przez Sąd Okręgowy nie obowiązywał. Zdaniem skarżącej decyzja Sądu pozbawiła ją możliwości obrony swych praw poprzez uniemożliwienie poddania kontroli instancyjnej zaskarżonego wyroku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest uzasadniona. Słusznie zarzuca się w niej zastosowanie art. 182¹ § 1 k.p.c., wprowadzonego ustawą z dnia 16 listopada 2006 r. (Dz. U. Nr 235, poz. 1699), która weszła w życie z dniem 20 marca 2007 r. a przepis ten zgodnie z zamierzeniami ustawodawcy miał uporządkować skutki ogłoszenia upadłości podmiotu postępowania cywilnego (zob. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 28 kwietnia 2010 r., OSNC 2010, nr 10, poz. 134) przez zakaz dalszego toczenia się postępowań sądowych o wierzytelności, które mogą być dochodzone w trybie zgłoszenia do masy upadłości (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 września 2010 r., III CSK 310/09, niepubl.). Sąd Okręgowy dokonując prawidłowej wykładni art. 182¹ § 1 k.p.c. nie uwzględnił jednak, że został on

uchylony kilka miesięcy przed wydaniem zaskarżonego postanowienia, a mianowicie z dniem 3 maja 2012 r. wraz z wejściem w życie ustawy z dnia 16 września 2011 r. o zmianie ustawy kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2011 nr 233 poz. 1381 oraz art. 11 tej ustawy). Wynika to z postanowienia art. 9 ust. 4 tej ustawy realizującego intertemporalną zasadę bezpośredniego działania nowej ustawy, określanej także jako zasada „czynności procesowych”. Zgodnie z jego treścią przepisu art. 182¹ k.p.c., nie stosuje się od dnia wejścia w życie ustawy.

W tych okolicznościach doszło do zastosowania jako podstawy rozstrzygnięcia nieistniejącego przepisu.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁵ § 1 k.p.c. oraz art. 398²¹ § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1, 108 § 2 k.c. orzekł jak wyżej.